

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 Vtrum aliquis possit habere odio seipsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72759)

vinctum odium sibi oppositum, & econverso. & dehis est sermo comparativus. Et manifestat fortitudinem odii super amorem extraneum esse non ex se, sed ex amore eius causa superante illum alterum amorem: ut in response ad primum, & secundum exprimitur. Et sic ex prima ratione odium magis quodammodo incitat, quam coniungatur amor, quia magis sentitur: & ex secunda magis quam extraneus amor, quia agit virtute amoris maioris.

Ca. 15. post med. to. 3.

Super quatuor viginti articulis quartum.

Articulo quarto omnino, quo in fine tractatus utemur in articulo 5. adverte, quod aliud est odio haberi, & aliud non amari: & quod aliud est per se, & aliud per accidens. Nihil enim quantumcumque fuerit particulare, & minimum bonum, sub ratione suae bonitatis repraesentatur, odio habetur, per se loquendo: quia obiectio odii contrariatur tota latitudo boni, non amari tamen potest, quia non habet unde adhaeret appetitum: & per accidens autem potest partialiter bonum odio haberi, per adiunctam scilicet rationem maioris mali, ut quotidie experimur, in communi autem impossibile est: quia quilibet odians aliquid amat, ac per hoc non omne bonum odit. Et idem est iudicium de ente, & vero in communi. Odians enim quodeunque ens, aut quodeunque verum, licet ab illis dissonet, aliquid tamen vero & enti remanet consonans, ac per hoc non abiicit totam, aut veri latitudinem a suo affectu, sed communis ratio entis, & veri se per saluatur consonans &c.

2. 2. q. 34. ar. 1. cor.

prof. 5. par. 4. prin.

Ad id dicendum, quod odium nunquam vinceret amorem, nisi propter maiorem amorem, cui odium correspondet: sic homo magis diligit se, quam amicum, & propter hoc, quod eligi se, habet odio etiam amicum, si sibi contrarietur.

Ad tertium dicendum, quod ideo intensius aliquid operatur ad repellendum odiosa, quia odium est magis sensibile.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum aliquis possit habere odio seipsu.

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod aliquis possit seipsum odio habere. Dicitur enim in Psalmo. Qui diligit iniquitatem, odit animam suam: sed multi diligunt iniquitatem, ergo multi odiunt seipsos.

Prat. Illud odimus, cui uolumus & operamur malum; sed quodque aliquis uult, & operatur sibi ipsi malum, puta, qui interimunt seipsos, ergo aliqui seipsos habent odio.

Prat. Boetius dicit in 2. de Consolatione. Quod auaritia facit homines odiosos, ex quo praecipit, quod omnis homo odit auarum: sed aliqui sunt auari, ergo illi odiunt seipsos.

Sed contra est, quod Apostolus dicit ad Ephesios 5. quod nemo

A nunquam carnem suam odio habuit.

Respondendum. Dicendum, quod impossibile est, quod aliquis, per se loquendo, odiat seipsum. Naturaliter enim unumquodque appetit bonum, nec potest aliquid sibi appetere, nisi sub ratione boni. Nam malum est praeter uoluntatem, ut Dionysius dicit 4. c. De diuinitate. Amare autem aliquem est uelle ei bonum, ut supra dictum est: unde necesse est, quod aliquis amet seipsum, & impossibile est, quod aliquis odiat seipsum, per se loquendo: per accidens tamen contingit, quod aliquis seipsum odio habeat, & hoc dupliciter. Uno modo, ex parte boni quod sibi aliquis uult. accidit enim quandoque, illud quod appetitur ut secundum quod bonum, esse simpliciter malum: & secundum hoc aliquis per accidens uult sibi malum, quod est odire. Alio modo, ex parte sui ipsius cui uult bonum. Unumquodque enim maxime est id, quod est principaliter in ipso: unde ciuitas dicitur facere id, quod Rex facit, quasi Rex sit tota ciuitas. Manifestum est ergo, quod homo maxime est mens hominis, contingit autem, quod aliqui aestimant se maxime illud, quod sunt secundum naturam corporalem & sensitiuam: unde amant se secundum id, quod aestimant se esse, sed odiunt id quod uere sunt dum uolunt contraria rationi: & utroque modo ille qui diligit iniquitatem, odit non solum animam suam, sed etiam seipsum. Et per hoc patet responsio ad primum.

Ad secundum dicendum, quod nullus sibi uult & facit malum, nisi in quantum apprehendit illud sub ratione boni: nam & illi qui interimunt seipsos, hoc ipsum, quod est mori, apprehendunt sub ratione boni, in quantum est terminatum alicuius misericordiae, uel doloris.

Ad tertium dicendum, quod auarus odit aliquod accidens suum, non tamen propter hoc odit seipsum: sicut ager odit suam agritudinem ex hoc ipso, quod se amat. Vel dicendum, quod auaritia odiosos facit aliis, non autem sibi ipsi: quia in modo causatur ex inordinato sui amore, secundum quem de bonis temporalibus plus sibi aliquis uult quod deat.

ARTICVLVS V.

Vtrum aliquis possit odio habere ueritatem.

Ad quintum sic proceditur: Vtrum aliquis non possit habere odio ueritatem. Bonum enim & ens, & uerum conuertuntur: sed aliquis non potest habere odio bonitatem, ergo nec ueritatem.

Prat. Omnes homines naturaliter scire desiderant, ut dicitur in principio Metaphysicae. sed scientia non est nisi uerorum, ergo ueritas naturaliter desideratur, & amatur: sed quod naturaliter inest, semper inest, nullus ergo potest habere odio ueritatem.

Prat. Philosophus dicit in 2. Rhetoricae. Quod homines amant non fictos, sed non nisi propter ueritatem, ergo homines naturaliter amat ueritatem. non ergo eam odio habent.

Sed contra est, quod Apostolus dicit ad Galatas 4. Factus sum uobis inimicus, uerum dicens uobis.

Respondendum. Dicendum, quod bonum, & uerum, & ens sunt idem secundum rem, sed differunt ratione. Bonum enim habet rationem appetibilem, non autem ens uel uerum: quia bonum est quod omnia appetunt, & ideo bonum secundum rationem boni, non potest odio haberi nec in uniuersali, nec in particulari. Ens autem & uerum in uniuersali quidem odio haberi non possunt: quia dissonantia est causa odii, & consonantia causa amoris.

Prima Secundae S. Thomae. I 2 Ens

diligenter notetur differentia inter rem, puta, calorem uniuersalem uniuersaliter, & singularem.

Super

p. 4. aliquotulum ante finem. q. 26. ar. 4.

2. 2. q. 34. ar. 1. cor.

li. 1. metaph. to. 3.

ca. 4. 2. med. to. 6.